

Příručka pro uživatele k **evropskému řízení o drobných nárocích**

Stručný přehled hlavních praktických aspektů řízení
na základě nařízení

*Spravedlnost
a spotřebitelé*

Příručka pro uživatele k
**evropskému řízení
o drobných nárocích**

Stručný přehled hlavních praktických aspektů řízení na základě nařízení

O této příručce

Účelem této příručky je představit evropské řízení o drobných nárocích, na něž se dále v příručce odkazuje jako na „řízení“. Příručka má uživatelům řízení pomoci pochopit jednotlivé fáze řízení. Příručka by měla pomoci především straně, která chce podáním žaloby zahájit řízení, a rovněž straně, na niž byla žaloba podána.

Příručka je poměrně stručná a přímočará, aby byla snadno přístupná a srozumitelná. Záměrně nezachází do podrobností, aby byl popis jednotlivých aspektů řízení co nejstručnější a nejjednodušší.

Pokud jde o podrobnější popis řízení a další informace sloužící uživatelům řízení k důkladnějšímu pochopení tohoto řízení, jsou uvedeny v doprovodné praktické příručce, přičemž u většiny bodů uživatelské příručky jsou uvedeny odkazy na obsah praktické příručky, například „PP 1.1“.

Pro snazší orientaci je příručka rozdělena do těchto částí:

Obsah

Úvod: Zvážení žaloby na vymáhání přeshraničního nároku v EU	5
Část první: Účel, použití a rozsah působnosti řízení	8
Část druhá: Náklady a výlohy	12
Část třetí: Podání žaloby k soudu	16
Část čtvrtá: Žalobní odpověď	22
Část pátá: Řízení až do vydání rozhodnutí	26
Část šestá: Po vydání rozhodnutí	30

Úvod: Zvážení žaloby na vymáhání přeshraničního nároku v EU

Jakmile vznikne přeshraniční nárok a žalobce není schopen získat platbu nebo dosáhnout splnění povinnosti, na níž se nárok zakládá, nebo se dohodnout na přijatelném vypořádání nároku, může být nezbytné podat žalobu. V takovém případě existují různá řízení, která lze využít, a to v závislosti na hodnotě a povaze nároku a na tom, zda se jedná o sporný či nesporný nárok.

Před zahájením soudního řízení za účelem vymáhání nároku se proto musí jednotlivec nebo podnik v EU rozhodnout, jakého řízení využije. Toto rozhodnutí bude do značné míry záviset na okolnostech konkrétní věci, protože řízení, i když se částečně navzájem překrývají, jsou ve skutečnosti určena pro řešení odlišných situací.

Kdy je vhodné využít řízení?

Řízení je určené pro nároky do hodnoty ve výši 5 000 EUR, včetně jiných nároků než uhrazení určité peněžní částky, a lze je použít v případech sporných i nesporných nároků. Řízení má být poměrně rychlé a méně nákladné. Je obzvláště vhodné pro žalobce, kteří nechtějí využít pomoc advokáta nebo být zastoupeni advokátem, jelikož právní zastoupení není povinné.

Řízení lze využít u většiny přeshraničních nároků občanskoprávní a obchodní povahy, včetně nároků vyplývajících ze smluv, nároků na náhradu škody za způsobenou ztrátu nebo újmu a nároků na dodání zboží. Z řízení jsou však některé druhy nároků vyloučeny. Mezi vyloučené nároky patří věci rodinného práva a věci týkající se vyživovací povinnosti, věci týkající se pracovního práva a sociálního zabezpečení a věci týkající se úpadků.

Řízení je v zásadě písemné řízení, které se vede prostřednictvím standardních formulářů. Ústní jednání nařizeno pouze tehdy, pokud není možné vydat rozhodnutí na základě písemných důkazů nebo pokud jedna ze stran požádá o ústní jednání a soud je považuje za nezbytné pro rozhodnutí v dané věci nebo v zájmu spravedlnosti. Žalobci, kteří využijí řízení, mohou mimoto očekávat, že jim bude při vyplňování žalobního formuláře poskytnuta pomoc. Soudy musí poskytnout pokyny týkající se procesních záležitostí.

Další řízení pro vymáhání přeshraničních nároků

Při řešení problému ve spotřebitelských případech je možné využít mechanismy alternativního řešení sporů. **Směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů** stanoví pravidla pro mimosoudní řešení sporů v členských státech, která zajistí kvalitu orgánů pro řešení sporů. **Platforma pro řešení spotřebitelských sporů on-line** může být využita k zaslání stížností na prodej online a na poskytování služeb mezi spotřebiteli a obchodníky schválenému orgánu pro řešení sporů.

Pokud se jedná o soudní řízení, je řízení k dispozici pro nárok, jehož hodnota nepřesahuje 5 000 EUR a který není vyloučen z oblasti působnosti. Před rozhodnutím, zda použít řízení, je vhodné zvážit, zda by pro daný typ žaloby mohl být vhodný nebo povinný jiný postup. Pro vymáhání přeshraničních nároků jsou v EU k dispozici tyto možnosti:

- U všech **přeshraničních nároků** na výživné platí nařízení ve věcech vyživovacích povinností. Další informace jsou k dispozici na portálu

e-Justice v sekci o vyživovací povinnosti, viz: https://e-justice.europa.eu/content_maintenance_obligations-355-cs.do

- V případech přeshraničních nároků týkajících se **závětí a dědictví** se použije nařízení o dědictví. Další informace jsou k dispozici na portálu e-Justice v sekci o dědictví, viz: https://e-justice.europa.eu/content_succession-538-cs.do
- Pro nesporné nároky, ohledně nichž byl vydán soudní příkaz či jiné potvrzení nároku na určitou peněžní částku, je k dispozici **evropský exekuční titul („EEO“)**. Více informací o evropském exekučním titulu obsahuje Praktický průvodce pro uplatňování nařízení o evropském exekučním titulu, který je k dispozici na internetové stránce: http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order_cs.pdf
- Pro jiné peněžní nároky než výživné, o nichž se žalobce domnívá, že **nebudou rozporovány nebo že jsou nesporné**, je vhodné řízení na vydání **evropského platebního rozkazu („EOP“)**. Tato možnost je obzvláště atraktivní pro žalobce, kteří se snaží získat zpět peněžní dluhy od více dlužníků, protože je navržen tak, aby byl velmi rychlý při vyřizování nesporných nároků. Je také navržen speciálně pro elektronické aplikace, pokud jsou k dispozici. Další informace o EOP naleznete v Praktické příručce pro aplikaci nařízení o evropském platebním rozkazu, který lze nalézt na adrese: <http://ec.europa.eu/justice/civil/document/>
- Pro ostatní druhy občanských a obchodních nároků, včetně nároků s hodnotou přesahující 5 000 EUR, mohou být k dispozici vnitrostátní řízení, přičemž v některých členských státech existují pro určité druhy nároků zvláštní řízení. V EU existují pravidla na určení příslušnosti

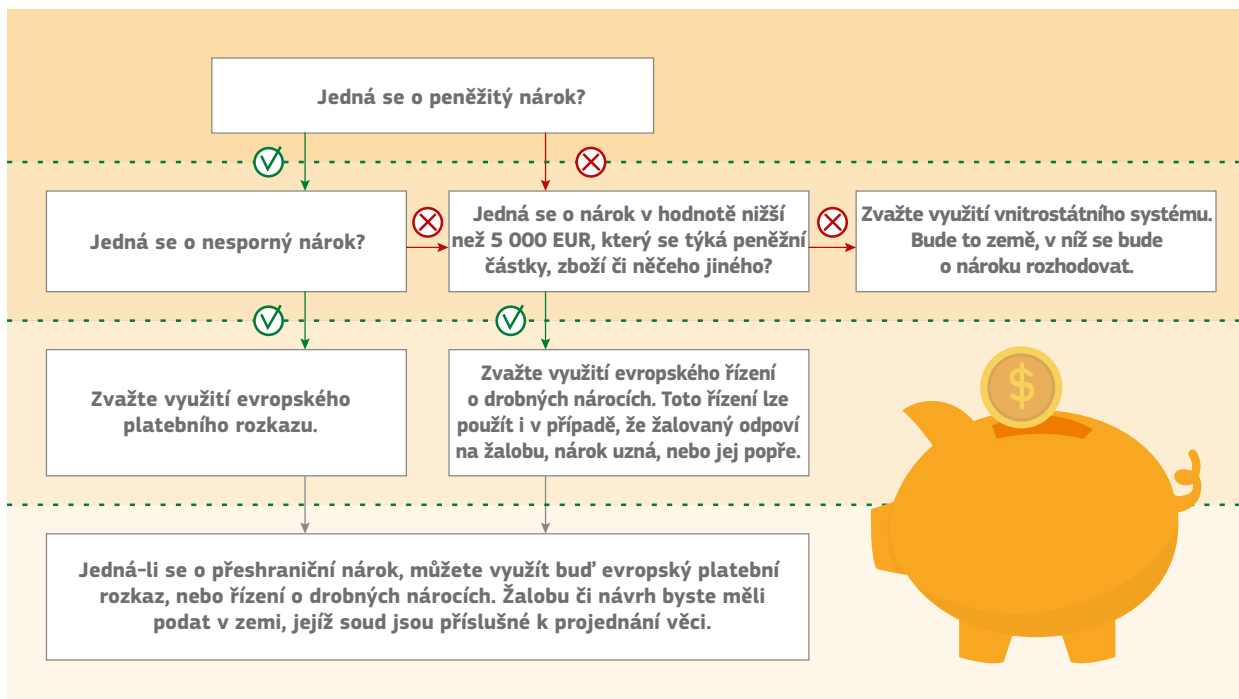
soudu, který může projednávat věci mezi členskými státy. Pro výkon vnitrostátního rozsudku nebo příkazu v jiném členském státě je nutno postupovat podle nařízení Brusel I (přepřacované znění). Další informace jsou k dispozici na portálu e-Justice v sekci o Bruselu I (přepřacované znění), viz: https://e-justice.europa.eu/content_brussels_i_regulation_recast-350-cs.do. Internetová stránka portálu evropské e-Justice obsahuje rozsáhlý materiál o přeshraničních sporech v občanských a obchodních věcech v EU.¹⁾

⁽¹⁾ Viz https://e-justice.europa.eu/content_going_to_court-32-cs.do

Výběr řízení, které se použije

Žalobce má tedy na výběr z několika řízení. Jak zvolit to vhodné?

Níže uvedený postupový diagram ukazuje vhodnost jednotlivých řízení pro různé druhy věcí.

ČÁST PRVNÍ
Účel, použití a rozsah
působnosti řízení

1.1 Co je evropské řízení o drobných nárocích? – PP 1.1

Evropské řízení o drobných nárocích je druhem soudního řízení pro uplatňování občanských nároků v EU, které:

- je k dispozici pouze pro přeshraniční věci, viz bod 1.2,
- je k dispozici pro nároky v hodnotě do 5 000 eur, viz bod 1.4,
- lze použít v případě peněžitých i nepeněžitých nároků,
- lze využít pro uplatnění sporných i nesporných nároků,
- nemusí zahrnovat zastoupení advokátem, které není povinné, není však ani zakázané,
- je navrženo jako poměrně rychlé, snadno použitelné a méně nákladné než jiná řízení,
- nenahrazuje podobná vnitrostátní řízení, a je tudíž volitelné, což znamená, že v případě jeho vhodnosti pro daný nárok existuje obvykle rovněž vnitrostátní řízení, které lze k vymáhání nároku využít, přičemž rozhodnutí o jeho využití přísluší žalobci.

1.2 Co je to přeshraniční případ? – PP 2.2.2

Jedná se o případ, ve kterém přinejmenším jedna ze stran nemá bydliště nebo sídlo v témtě členském státě, ve kterém sídlí soud, který žalobu projednává².

Okamžikem, k němuž se určuje, zda se jedná o přeshraniční případ, je datum doručení žaloby na příslušný soud.

1.3 Jaké druhy nároků lze uplatnit v rámci řízení? – PP 2.1.4

Řízení lze využít u většiny druhů občanskoprávních nebo obchodních nároků, například v případech:

- peněžní platby,
- náhrady škody způsobené nehodou,
- dodání zboží nebo poskytnutí jiného movitého majetku,
- požadavku na smluvní plnění,
- ukončení protiprávního jednání nebo snahy takovému jednání zabránit.

(²) Je třeba připomenout, že Dánsko není nařízením vázáno, a tudíž nárok vůči straně v Dánsku musí být uplatněn v rámci vnitrostátního řízení v Dánsku.

1.4 Jak zjistím, zda je hodnota nároku nižší než 5 000 eur? – PP 2.1.1

Jestliže se nárok týká zaplacení peněžní částky, je příslušnou hodnotou předmětná částka.

Netýká-li se nárok zaplacení určité peněžní částky, je nutné stanovit hodnotu tohoto nepeněžitého nároku – PP 2.1.2.

Existuje-li v případě neuspokojení nepeněžitého nároku rovněž možný peněžitý nárok, je třeba to uvést zvlášť.

Do výpočtu hodnoty nároku se nezahrnují žádné úroky, náklady a výlohy.

1.5 Nároky v eurech či jiné měně

Finanční hodnotu nároku je nutno uvést v měně příslušného soudu. To lze učinit v části 7 žalobního formuláře A. Není-li měna příslušného soudu měnou, v níž žalobce vyčíslil svůj nárok, je nutno uvést hodnotu nároku v příslušné měně, a to přepočtením požadované částky na měnu používanou dotýčným soudem. Hodnota nároku by pak měla být stanovena v této měně, jak je uvedeno v části 7 žalobního formuláře.

Vzhledem k tomu, že ne všechny členské státy EU používají euro, musí žalobce pro zjištění, zda nárok spadá do finančního limitu ve výši 5 000 EUR, přepočítat hodnotu nároku na hodnotu v eurech, a to ke dni, k němuž je u soudu podána žaloba. V žalobním formuláři není nutné uvést hodnotu v eurech, pokud euro není měnou, kterou používá soud, jemuž je žaloba adresována.

Členské státy mohou mít pro přepočet měny zvláštní postupy, takže je v případě nutnosti přepočtu vhodné obrátit se předem na soud s cílem zjistit, jaké mechanismy platí. Soudy mohou rovněž poskytnout informace o tom, zda jsou připraveny přijmout nároky uvedené v jiné měně, než je měna jejich členského státu.

1.6 Existují občanské nároky, které nelze řešit v rámci řízení? – PP 2.3.1

Jak je popsáno v článku 2 nařízení o řízení, z evropského řízení o drobných nárocích jsou vyloučeny některé občanské nároky, například nároky na výživné a nároky vyplývající z pracovních smluv. Vyloučeny jsou rovněž nároky týkající se daňových, celních nebo správních věcí.

Některé jiné nároky se nepovažují za občanské a obchodní nároky; pro více informací o tom, co se považuje za takový nárok, viz PP 2.1.5.

1.7 Je v případě použití řízení nezbytné pověřit advokáta? – PP 9.1.1

Zastoupení advokátem není nutné, není však ani zakázané.

Pokud některá strana v řízení pověří advokáta, může to ovlivnit přiznání náhrady nákladů soudem, viz PP 9.1.2 a část druhá.

ČÁST DRUHÁ
Náklady a výlohy

2.1 Kolik stojí využití řízení? – PP 3.4

Ve většině členských států EU bude nutné uhradit soudu poplatek za podání žaloby, kterou se zahajuje řízení. Způsob uhrazení tohoto poplatku uvede žalobce v části 6 žalobního formuláře A.

Príslušná částka se liší a informace o její výši nebo o jejím výpočtu je možné vyhledat na portálu evropské e-Justice v části **Soudní poplatky související s řízením o drobných nárocích**.

Mimoto mohou vzniknout náklady na právní zastoupení a rovněž náklady na některé svědky, například znalce.

2.2 Přiznání náhrady nákladů úspěšné straně

Soud obvykle na konci řízení přizná náhradu výdajů straně, která měla ve věci úspěch. Přiznaná náhrada výdajů musí být přiměřená nároku a soud by neměl přiznat náhradu nepřiměřených výdajů na uhrazení honoráře advokáta³.

2.3 Důsledky řízení z hlediska výloh

Ačkoli evropské řízení o drobných nárocích má být řízení s relativně nízkými náklady, je třeba počítat s tím, že s jeho použitím budou spojené určité náklady, a to i v případě, že strana nepověří advokáta. Strana, která pověří advokáta, si musí mít na paměti, že i v případě jejího úspěchu ve věci jí nemusí být přiznána náhrada nákladů na právní poradenství v dané věci.

2.4 Výlohy v případě konání ústního jednání

Strany musí mít na paměti, že kromě uhrazení soudního poplatku uvedeného v bodě 2.1 ovlivní výši výloh a nákladů i skutečnost, zda požádají o nařízení ústního jednání a soud jejich žádosti vyhově. V tomto případě mohou strany očekávat, že budou muset uhradit náklady na znalce a jiné svědky, náklady na překlad dokladů a na případný zvláštní postup použitý při ústním jednání, např. na videokonferenci. Soud musí pamatovat na dodatečné náklady, které vzniknou, pokud se v dané věci vyžaduje ústní svědectví stran a jakýchkoliv svědků, a znalecký posudek nebo ústní svědectví připustit pouze tehdy, není-li možné rozsudek vydat na základě jiných důkazů.

(³)

Viz článek 16.

Obecně platí, že náklady na ústní jednání by měly být omezeny na minimum, protože soud by měl použít nejjednodušší a nejméně náročný způsob dokazování⁴.

2.5 Kdo hradí náklady řízení? – PP 6.4

Strana, v jejíž neprospěch je rozhodnutí vydáno, v zásadě uhradí náklady řízení druhé strany. Jak již bylo zmíněno, soud náklady posoudí a náhradu nákladů nepřizná, pokud jsou náklady nepřiměřené hodnotě nároku nebo byly-li vynaloženy neúčelně, a to včetně nákladů, které vznikly straně, jež měla ve věci úspěch, pokud se tato strana nechala zastupovat advokátem.

(⁴) Viz článek 9.1.

2.6 Náklady na výkon rozhodnutí

Před podáním žaloby by žalobci měli uvážit všechny faktory ovlivňující otázku, zda je vhodné nárok vymáhat. Mezi tyto faktory patří náklady řízení, avšak rovněž základní otázky, například to, zda má žalovaný zdroje k uspokojení nároku nebo prostředky, z nichž by mohl být nárok uspokojen. Žalobci by si měli být vědomi rovněž toho, že kromě nákladů samotného řízení vzniknou náklady v souvislosti s výkonem rozhodnutí, zejména poměrné náklady k přisouzené částce nebo částkám.

ČÁST TŘETÍ
Podání žaloby k soudu

3.1 Jak zahájit řízení – PP 3

Před podáním žaloby podle řízení je nejprve třeba zjistit základ nároku a získat případné písemné materiály potřebné k jeho doložení.

Po shromáždění těchto materiálů za účelem zahájení řízení je nutné získat tiskopis žalobního formuláře, jelikož řízení o drobných nárocích je v zásadě písemným řízením.

3.2 Kde lze získat žalobní formulář? – PP 3.2

Žalobní formulář A by měl být ve všech členských státech EU k dispozici u každého soudu, u něhož lze zahájit řízení, a na webových stránkách vnitrostátních soudů.

V závislosti na situaci v jednotlivých členských státech může být formulář k dispozici rovněž na jiných veřejných místech, jako jsou veřejné knihovny, poradenská centra a spotřebitelské organizace.

Elektronické verze formuláře stejně jako ostatní formuláře pro řízení jsou navíc k dispozici ve všech úředních jazycích EU, a to na portálu e-Justice v části obsahující dynamické formuláře. Zde je uveden odkaz na české znění.

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims_forms-177-cs.do

3.3 Jak žalobní formulář použít

Formulář obsahuje podrobné pokyny k vyplnění.

3.4 Je k dispozici pomoc pro vyplnění formuláře? – PP 4.1.3

Členské státy EU musí zajistit, aby žalobcům, jakož i jiným stranám byla při vyplňování formulářů pro řízení poskytnuta praktická pomoc.

3.4.1 *Pomoc ze strany zaměstnanců soudu*

Pomoc, kterou při vyplňování formuláře poskytují zaměstnanci soudu, nezahnuje právní poradenství, ale poradenství týkající se podstaty nároku mohou poskytovat poradenské organizace.

3.4.2 Jiné zdroje pomoci

Pomoc při vyplňování žalobního formuláře je dostupná v různé formě v závislosti na konkrétní úpravě v jednotlivých členských státech. V mnoha členských státech existují sítě spotřebitelských, právních a jiných poradenských center, u nichž si mohou žalobci a žalovaní vyžádat rady týkající se formulářů a postupu v rámci řízení. V souvislosti s žalobami v rámci řízení může žalobcům poskytnout spotřebitelské poradenství rovněž síť evropských spotřebitelských center (síť ESC), je-li k dispozici. Žalobcům a žalovaným se doporučuje, aby si ověřili, jaké poradenství je k dispozici v jejich místě, a pomoc v tomto ohledu mohou nalézt na internetových stránkách, například na internetových stránkách Evropské komise⁵ a na portálu e-Justice⁶.

⁽⁵⁾ Viz http://ec.europa.eu/consumers/ecc/index_en.htm

⁽⁶⁾ Viz bod 2.2.

3.5 Žádost o ústní jednání – PP 5.3

Řízení o drobných nárocích je v zásadě písemné, takže informace, které bude soud posuzovat, budou poskytnuty písemně a přítomnost u soudu není nutná.

Soud v dané věci rozhodne na základě informací, které poskytl žalobce, a v případě, že jde o spornou věc, žalovaný.

Sám soud však může nařídit ústní jednání, pokud se domnívá, že na základě písemných důkazů není možné vynést rozhodnutí. O ústní jednání může požádat jak žalobce, tak i žalovaný. Je-li taková žádost podána, musí soud nařídit ústní jednání, ledaže má za to, že pro řádné projednání věci není ústní jednání nutné.

Žalobce může o ústní jednání požádat vyplněním příslušného oddílu v žalobním formuláři, konkrétně oddílu 8.3, a odůvodněním své žádosti. Žalovaný může požádat o ústní jednání tím, že odpoví na otázku 3 části II a poskytne důvody.

3.6 Ke kterému soudu má být žaloba adresována? – PP 3.1

Soud, který je příslušný k rozhodnutí v dané věci, lze obvykle určit jako soud, v jehož obvodu má bydliště buď žalovaný, nebo žalobce.

Nejprve je třeba určit soudy země či zemí EU, které jsou příslušné v souladu s příslušným právem EU (nařízení Brusel I (přepřelované znění)). To znamená, že je třeba přezkoumat pravidla soudní příslušnosti platná pro daný případ a poté zjistit, ke kterému soudu v příslušné zemi lze podat žalobu.

Zejména pro jednotlivé spotřebitele je důležité vědět, že mají možnost podat žalobu u soudu v zemi, v níž žijí. Za tímto účelem se spotřebitelem rozumí osoba, která v souvislosti s předmětem sporu, kterého se týká podávaná žaloba, nejedná v obchodním ani podnikatelském zájmu (pro pravidla příslušnosti v případech týkajících se spotřebitelů viz zejména PP 3.2.1).

Více informací o pravidlech příslušnosti je k dispozici na portálu e-Justice.

3.7 Zaslání žalobního formuláře soudu – PP 3.6

Žalobní formulář lze soudu zaslat poštou nebo pomocí jiných komunikačních prostředků, které dotýčný soud přijímá, nebo může být podán u příslušného soudu osobně.

Informace o způsobech doručení by měly být k dispozici na portálu e-Justice a mohou být dostupné rovněž na místních internetových stránkách v dotýčné zemi.

3.8 Jaké doklady je nutno zaslat společně s žalobním formulářem? – PP 3.5

Vzhledem k tomu, že řízení je řízením písemným, musí být společně s žalobním formulářem zaslány veškeré podpůrné doklady, které jsou nezbytné k doložení nároku. K těmto dokladům mohou patřit objednávky, účtenky, faktury, zprávy, korespondence mezi stranami a rovněž fotografické a jiné obrazové materiály. To, co je nezbytné, bude záviset na okolnostech dané věci. Cílem by mělo být zajistit, aby měl soud k dispozici veškeré informace, které potřebuje k vydání rozhodnutí.

3.9 V jakém jazyce by měl být vyhotoven formulář A a doklady? – PP 3.7

Žalobní formulář a podpůrné doklady by měly být vyhotoveny v jazyce soudu či v jiném jazyce, který je soud připravený přijmout. Dané informace by rovněž měly být k dispozici na příslušných internetových stránkách. Překlad podpůrných dokladů nemusí být nutný. V některých případech může být užitečné dotázat se ohledně této věci přímo soudu.

3.10 Je třeba s žalobou zaslat ještě něco jiného? – PP 3.3

Pokud soud vyžaduje zaplacení poplatku za podání žaloby, může být nutné předložit soudu informace o způsobu zaplacení tohoto poplatku. V žalobním formuláři je k tomu vyhrazené místo (viz bod 2.1 výše). V některých členských státech se musí poplatek zaplatit předtím, než soud zahájí řízení.

Soudu může pomoci zjistit, jaké další důkazy by si žalobce mohl přát předložit v případě, že jde o spornou věc, včetně jmen svědků a všech lékařských, technických nebo jiných odborníků.

3.11 Co se stane po doručení žalobního formuláře soudu? – PP 4.1.1 a 4.1.2

Soud po obdržení formuláře a připojených dokladů provede nejprve kontrolu správnosti vyplnění a poté přezkoumá, zda nárok spadá do oblasti působnosti řízení a zda je opodstatněný.

Soud žalobce vyrozumí, pokud nárok nespadá do oblasti působnosti řízení nebo pokud má za to, že nárok není opodstatněný. Soud může žalobce požádat rovněž o doplnění nebo opravu žalobního formuláře.

3.12 Řešení žádosti o opravu žalobního formuláře – PP 4.1.3

Soud může žalobci zaslat formulář B, v němž je žalobce požádán o doplnění nebo opravu žalobního formuláře. To může zahrnovat změnu jazyka, v němž je žaloba vyhotovena, poskytnutí dodatečných informací, které soud potřebuje před rozhodnutím o tom, zda nárok spadá do oblasti působnosti řízení nebo zda je náležitě opodstatněný, nebo opravu zjevných chyb.

Soud stanoví lhůtu, v níž musí žalobce reagovat na žádost uvedenou ve formuláři B. Pokud žalobce žalobní formulář nedoplní nebo neopraví ve lhůtě stanovené soudem, je žaloba odmítnuta. Za výjimečných okolností může soud lhůtu prodloužit, pokud má za to, že prodloužení lhůty vyžaduje ochrana práv stran.

3.13 Co se stane, jestliže soud zjistí, že nárok nespadá do oblasti působnosti řízení? – PP 4.1.2

Pokud soud zjistí, že nárok nespadá do oblasti působnosti řízení, neodmítne jej; žalobce má možnost vzít žalobu zpět, a pokud se tak nestane, projedná soud žalobu v rámci příslušného vnitrostátního řízení.

3.14 Co se stane, pokud soud nárok odmítne? – PP 4.1.1

Odmítnutí v této fázi představuje procesní rozhodnutí, kterým se nerozhoduje o podstatě nároku. Žalobce tedy může uplatnit nárok znovu, a to buď v rámci řízení (s přihlédnutím k důvodu odmítnutí původního nároku), nebo v rámci vhodného vnitrostátního řízení.

3.15 Kdo o žalobě vyrozumí žalovaného? – PP 4.2

Soud vyplní část I odpovědního formuláře, formuláře C, a pokud je to vhodné, zašle jej žalovanému případně i s kopiemi podpůrných dokladů. Soud tak učiní do čtrnácti dnů od doručení řádně doplněného nebo opraveného žalobního formuláře.

ČÁST ČTVRTÁ
Žalobní odpověď

4.1 Možnosti žalovaného po doručení žaloby – PP 4

Po doručení žaloby může žalovaný na žalobu odpovědět, nebo nemusí učinit nic.

4.2 Důsledky nepodání žalobní odpovědi

Pokud žalovaný neodpoví na žalobu ve lhůtě třiceti dnů od doručení nebo případně v prodloužené lhůtě povolené soudem (viz bod 3.3), soud vydá rozhodnutí o nároku.

4.3 Žalobní odpověď⁽⁷⁾ – PP 4.3

Žalovaný může na žalobu odpovědět pomocí části II formuláře C nebo jiným vhodným způsobem bez použití formuláře. K odpovědi by měly být připojeny příslušné doklady, které dokládají tvrzení žalovaného. Odpověď by měla být zaslána do třiceti dnů od doručení. Třicetidenní lhůtu může soud za výjimečných okolností prodloužit, vyžaduje-li to ochrana práv stran. Žádost o prodloužení lhůty je nutno soudu podat podle příslušných postupů dotčeného soudu.

4.4 Možnosti žalobní odpovědi – PP 4.3

Žalovaný má různé možnosti, jak na žalobu odpovědět. Může například:

- uhradit požadovanou částku k urovnání věci,
- uznat podstatu nároku a buď
 - vyjádřit souhlas s tím, že požadovaná částka je splatná, a provést platbu, a/nebo
 - nabídnout provedení platby k úplnému vypořádání nároku, a to buď odloženým uhrazením jednorázové částky, nebo uhrazením příslušné částky ve splátkách, nebo
 - zpochybnit požadovanou částku,
- popřít podstatu nároku,
 - zcela nebo z části,
 - a i požadovanou částku,
 - a podat vzájemnou žalobu (nárok) pomocí žalobního formuláře A,
- napadnout příslušnost soudu, aniž by byla popřena podstata nároku,
- napadnout žalobu z procesních důvodů, například protože:
 - předmět sporu nespadá do oblasti působnosti řízení nebo
 - hodnota nároku je vyšší než finanční limit stanovený pro řízení nebo
 - se nejedná o přeshraniční nárok⁷.

⁽⁷⁾ Viz bod 1.2.

4.5 Žádost o ústní jednání. Viz rovněž bod 3.5.

Žalovaný může rovněž požádat o ústní jednání, a to pomocí bodu 3 části II formuláře C, a v bodě 2 části II formuláře C může uvést svědky a jiné důkazy, které mají být předloženy, a připojit příslušné podpůrné doklady, a to rovněž v souvislosti s jakýmkoliv uplatněným vzájemným nárokem.

Pozn.: Pro odpovědi a vzájemnou žalobu platí stejná pravidla týkající se jazyka jako pro žalobu (viz bod 3.9).

4.6 Co se stane v případě úspěšného napadení příslušnosti soudu? – PP 3.2.1 a 3.2.2

Je-li napadení příslušnosti úspěšné, například v případě žaloby vůči spotřebiteli, u které nebyla dodržena pravidla příslušnosti pro spotřebitelské spory, nemůže být žaloba projednána a žalobce musí žalobu vzít zpět a případně podat jinou žalobu u soudu, který je příslušný.

4.7 Co se stane, jestliže nárok nespadá do oblasti působnosti řízení? – PP 2.1 a 4.1.2

Pokud soud shledá, že nárok nespadá do oblasti působnosti řízení, a to z důvodu hodnoty nároku či předmětu, musí strany vyrozumět do třiceti dnů od doručení odpovědi žalovaného. V tomto případě nelze žalobu projednat v rámci řízení. Žalobce může žalobu stáhnout a zvážit podání nové žaloby podle příslušného vnitrostátního řízení, nebo může soud žalobu projednat podle příslušného vnitrostátního procesního práva.

4.8 Co se stane, překračuje-li hodnota vzájemného nároku finanční limit? – PP 4.4

Je-li hodnota vzájemného nároku vyšší než finanční limit 5 000 EUR, nespadá nárok ani vzájemný nárok do oblasti působnosti řízení a nelze jej projednat v rámci tohoto řízení. Důsledky jsou stejné jako ty popsané v bodě 4.6. Za tímto účelem je hodnota vzájemného nároku a nároku posouzena zvlášť a tyto hodnoty se nesčítají.

4.9 Co může žalobce učinit v případě, že žalovaný podá odpověď? – PP 4.5

Kopie odpovědi žalovaného a případných podpůrných dokladů musí soud žalobci zaslat do čtrnácti dnů od jejich obdržení. To platí rovněž pro případnou vzájemnou žalobu, kterou podal žalovaný. Lhůta pro odpověď na vzájemnou žalobu činí pro žalobce třicet dnů. Odpověď lze podat pomocí odpovědního formuláře či jiným vhodným způsobem. Stejně jako v případě žalobní odpovědi žalovaného může soud třicetidenní lhůtu prodloužit (viz bod 4.3).

ČÁST PÁTÁ
Řízení až do vydání
rozhodnutí

5.1 Jaká je úloha soudu při rozhodování o sporných záležitostech? – PP 5.1

Řízení o drobných nárocích je v zásadě písemné a je na soudu, aby převzal iniciativu, pokud jde o rozhodnutí o tom, jaké důkazy a jiné informace jsou nezbytné pro vydání rozhodnutí o jakýchkoliv sporných záležitostech a jaké mají být soudu předloženy důkazy.

5.2 Jaké možnosti má soud k dispozici? – PP 5

Soud má k dispozici následující možnosti:

- vyžádat si další podrobnosti o nároku a/nebo vzájemném nároku,
- získat důkazy,
- nařídit ústní jednání.

5.3 Jak se postupuje, pokud si soud vyžádá od stran další informace? – PP 4.1 a 5.2

Kromě možnosti vyžádat si další informace od žalobce při podání žalobního formuláře (viz bod 3.1.2) nebo od žalovaného, který podá vzájemnou žalobu, může soud strany požádat, aby ve lhůtě stanovené soudem poskytly další podrobnosti o nároku a/nebo vzájemném nároku. Tato lhůta může činit nejvýše třicet dnů ode dne, kdy soud obdrží žalobní odpověď žalovaného nebo případně odpověď žalobce na vzájemnou žalobu.

Tuto lhůtu lze za výjimečných okolností prodloužit, avšak pouze tehdy, vyžaduje-li to ochrana práv stran. Za tímto účelem je nutno podat soudu žádost o prodloužení lhůty podle příslušných postupů dotčeného soudu.

5.4 Co se stane v případě, že strany nesplní požadavky soudu? – PP 5,2

Pokud soud stanoví lhůtu pro obdržení požadovaných doplňkových informací, musí strany vyrozumět o důsledcích neposkytnutí informací požadovaných soudem ve stanovené lhůtě nebo případně v prodloužené lhůtě. To může zahrnovat odmítnutí nároku nebo vzájemného nároku či zjištění v neprospěch strany, která zmeškala lhůtu.

5.5 Jak se postupuje, pokud se soud rozhodne nařídit ústní jednání? – PP 5.3

Soud může rozhodnout o nařízení ústního jednání, má-li za to, že není možné vydat rozsudek na základě písemných důkazů, nebo pokud o to některá strana požádá a tato žádost není zamítnuta: viz bod 3.5. Pokud soud nařídí ústní jednání, musí předvolat strany a ústní jednání se musí konat do třiceti dnů od předvolání. Třicetidenní lhůtu lze za výjimečných okolností prodloužit, avšak pouze tehdy, vyžaduje-li to ochrana práv stran.

5.6 Jaké jsou důkazy při ústním jednání? – PP 5.1, 5.4 a 5.5

Pokud soud nařídí ústní jednání, rozhodne o tom, jaké důkazy jsou pro rozhodnutí v dané věci nutné a jak budou tyto důkazy získány. Soud poté stranám sdělí, jaké důkazy požaduje, včetně ústního svědectví, a jak by měly být tyto důkazy poskytnuty. Důkazy lze získat v podobě písemného prohlášení stran a jakýchkoli svědků, včetně znalců.

Soud může nařídít získání důkazů pomocí informačních a komunikačních technologií, jako je videokonference či použití jiných komunikačních prostředků, pokud jsou k dispozici. I když o tom, jaké důkazy budou provedeny a jakým způsobem by měly být získány, rozhoduje s konečnou platností soud, strany mohou vždy předložit návrhy týkající se důkazů, včetně použití informačních a komunikačních technologií. Jak je uvedeno v bodě 2.4, soud musí použít nejméně nákladný a náročný způsob dokazování a musí přihlídnout k nákladům na dokazování.

5.7 Musí se k ústnímu jednání u soudu dostavit obě strany?

Požaduje-li soud ústní výpověď stran, může s ohledem na související náklady rozhodnout o tom, že není nutné, aby se k soudu dostavila jedna či obě strany, nebo že svědectví jedné či obou stran může být podáno formou písemného prohlášení, které lze zaslat soudu.

5.8 Je nutné zastoupení advokátem při ústním jednání?

Stejně jako obecně v řízení, ani při ústním jednání není zastoupení advokátem nutné. Pokud tak strana učiní, je to přípustné, náklady na zastoupení advokátem však nemusí být v případě úspěchu v dané věci druhou stranou uhrazeny v plné výši, viz bod 2.5.

5.9 Jak by se měla na ústní jednání připravit strana, která není zastoupena?

Stejně jako u všech soudních jednání by si strana řízení (žalobce nebo žalovaný) měla předem promyslet argumenty a zajistit, aby při ústním jednání měla k dispozici všechny potřebné listiny, doklady a svědky.

5.10 Jak soud vede ústní jednání? – PP 5,5

Soud stanoví postup ústního jednání ve všech ohledech. To znamená, že rozhoduje nejen o tom, jaké důkazy budou provedeny a jak budou získány, nýbrž rovněž o všech procesních otázkách a poskytuje stranám příslušné informace. Ústní jednání se v zásadě koná s využitím technologií umožňujících komunikaci na dálku, jako je videokonference nebo telekonference, pokud jsou takové technologie soudu dostupné. Bude využívat dostupné technologické prostředky, ledaže by použití takové technologie nebylo s ohledem na konkrétní okolnosti případu vhodné pro spravedlivý průběh řízení.

Strany nemusí provést právní posouzení nároku a případně vzájemného nároku, to provádí soud. Soud se rovněž vždy snaží dosáhnout urovnání sporu mezi stranami.

5.11 Kdy soud vydá rozhodnutí? – PP 6.1

Soud vydá rozhodnutí v jednom z těchto okamžiků:

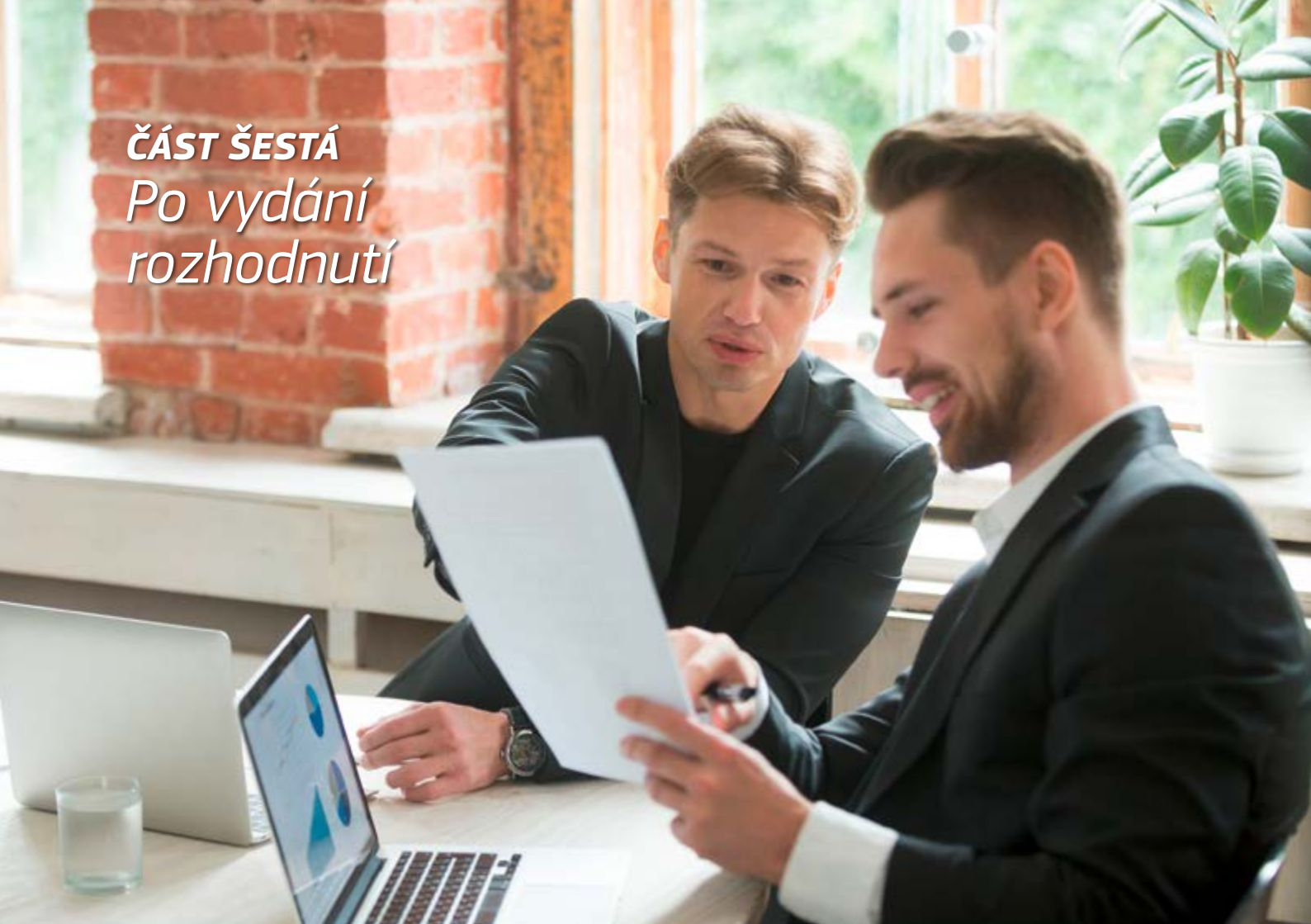
- pokud určitá strana neprovedla v průběhu řízení požadovaný úkon ve stanovené lhůtě, a tudíž zmeškala lhůtu, může soud vydat rozhodnutí v neprospěch této strany po uplynutí dotyčné lhůty, viz PP 6.1.1 a 6.1.2,
- do třiceti dnů od obdržení žalobní odpovědi nebo případně odpovědi na vzájemnou žalobu, pokud soud nenařídí ústní jednání a nevyžádá si od některé strany další informace,
- do třiceti dnů od obdržení veškerých informací požadovaných soudem, pokud si od některé strany vyžádal další informace a tato strana informace poskytla ve stanovené lhůtě,
- do třiceti dnů od obdržení důkazů bez konání ústního jednání,
- do třiceti dnů od konání ústního jednání.

Nemůže-li soud rozhodnout ve třicetidenní lhůtě, musí přijmout opatření k tomu, aby tak mohl učinit co nejdříve.

5.12 Jak se strany o rozhodnutí dozví? – PP 6.3

Soud musí rozhodnutí doručit stranám. Rozhodnutí by mělo být obvykle doručeno neprodleně poté, co bylo vydáno, a pokud možno ve lhůtách uvedených v bodě 5.10. Není-li rozhodnutí stranám doručeno do několika dnů od uplynutí těchto lhůt, doporučuje se, aby se strany u soudu dotázaly, zda bylo rozhodnutí vydáno, a pokud ano, kdy bylo nebo bude doručeno.

ČÁST ŠESTÁ
*Po vydání
rozhodnutí*

6.1 Co mohou strany učinit po vydání rozhodnutí? – PP 7 a 8

Strana, v jejíž prospěch bylo rozhodnutí vydáno, může učinit kroky k jeho výkonu. Za tímto účelem může být rozhodnutí vykonáno v jiném členském státě EU:

- jako kdyby bylo vydáno v tomto státě,
- aniž by byl zapotřebí zvláštní postup,
- aniž by bylo nutné získat prohlášení o vykonatelnosti,
- bez ohledu na skutečnost, zda existuje možnost podání opravného prostředku,
- aniž by bylo nutné mít v tomto státě poštovní adresu nebo pověřeného zástupce a
- aniž by bylo nutné skládat jakoukoliv jistotu.

6.2 Co je zapotřebí k výkonu rozhodnutí? – PP 8.2

Strana, která žádá o výkon rozhodnutí, musí předložit kopii rozhodnutí a osvědčení vyhotovené soudem. O vyhotovení osvědčení o rozhodnutí může soud požádat kterákoli strana a soud toto osvědčení vyhotoví s použitím formuláře D.

6.3 V jakém jazyce by mělo být osvědčení vyhotoveno? – PP 8.1.1 a 8.3.2

Strana žádající o výkon rozhodnutí musí soud informovat o tom, ve kterém členském státě se má rozhodnutí vykonat a rovněž i o konkrétním místě výkonu v tomto státě, pokud se v daném členském státě používá více než jeden úřední jazyk. Osvědčení musí být vyhotoveno v příslušném úředním jazyce státu, v němž se žádá o výkon rozhodnutí, či v jiném jazyce, který tento členský stát uvedl jako přijatelný, nebo musí být k osvědčení připojen překlad do tohoto jazyka.

Soud na požádání poskytne straně osvědčení v jakémkoli jiném úředním jazyce orgánů Unie s využitím vícejazyčného dynamického standardního formuláře, který je k dispozici na portálu evropské e-Justice. Soud není povinen poskytnout překlad a/nebo přepis textu zadaného do textových polí tohoto osvědčení; je povinností strany, která žádá o výkon, aby tento překlad nebo přepis zajistila.

6.4 Jaké kroky by měla strana, která žádá o výkon rozhodnutí, učinit před tím, než přistoupí k formálním opatřením pro výkon rozhodnutí?

Soudem uznaný věřitel, tj. strana, v jejíž prospěch bylo rozhodnutí vydáno, by měl zohlednit všechny faktory, které naznačují, zda má smysl usilovat o výkon rozhodnutí. Je rozumné nejprve formálně písemně oslovit soudem uznaného dlužníka a vyzvat jej k zaplacení nebo k poskytnutí plnění podle soudního rozhodnutí s upozorněním, že pokud se tak nestane, přikročí věřitel

k formálnímu výkonu s nevyhnutelnými důsledky pro dlužníka, který pak bude muset uhradit dodatečné náklady.

6.5 Jak může soudem uznaný věřitel zjistit, jaké jsou způsoby výkonu rozhodnutí? – PP 8.5.2

Informace o mechanismech pro výkon rozhodnutí v členských státech EU může věřitel získat na portálu evropské e-Justice. Tyto informace se týkají vnitrostátních postupů při výkonu rozhodnutí a obsahují názvy a adresy orgánů pro výkon rozhodnutí v jednotlivých státech.

6.6 Lze proti rozhodnutí podat opravný prostředek? – PP 7.2

Otázka, zda lze proti rozhodnutí podat opravný prostředek, je upravena v právních předpisech každého členského státu EU. Informace o možnosti podat opravný prostředek jsou dostupné rovněž na portálu e-Justice.

6.7 Je možné požádat o přezkum rozhodnutí? – PP 7.1

Žalovaný může požádat o přezkum rozhodnutí vydaného v rámci řízení u příslušného soudu členského státu, v němž bylo rozhodnutí vydáno, jestliže:

- žalobní formulář nebo předvolání k ústnímu jednání nebyly doručeny dostatečně včas, aby si žalovaný mohl připravit svou obhajobu, nebo

- žalovaný nemohl popřít nárok z důvodu okolností, nad nimiž nemohl mít kontrolu, nebo kvůli jiným mimořádným okolnostem, které nezavinil.

Přezkum není možný, pokud žalovaný nenapadl rozhodnutí, když to bylo možné, zejména podáním odvolání.

Žádost o přezkum by měla být podána do 30 dnů ode dne, kdy se žalovaný seznámil s obsahem rozsudku a byl schopen reagovat.

Pozn.: O přezkum rozhodnutí nelze požádat ve státě, ve kterém se žádá o jeho výkon.

6.8 Jaký je účinek přezkumu? – PP 7.1.2

Je-li přezkum odmítnut, zůstává rozhodnutí v platnosti a je vykonatelné. Je-li zjištěno, že přezkum je oprávněný, je rozhodnutí od počátku neplatné a žalobce musí podat novou žalobu.

6.9 Lze výkon zamítnout? – PP 8.4

Soudem uznaný dlužník může příslušný soud v členském státě výkonu požádat, aby byl výkon zamítnut z toho důvodu, že rozhodnutí je neslučitelné s dřívějším rozhodnutím vydaným v kterémkoli členském státě nebo v zemi mimo EU.

6.10 Lze výkon omezit nebo odložit? – PP 8.4.3

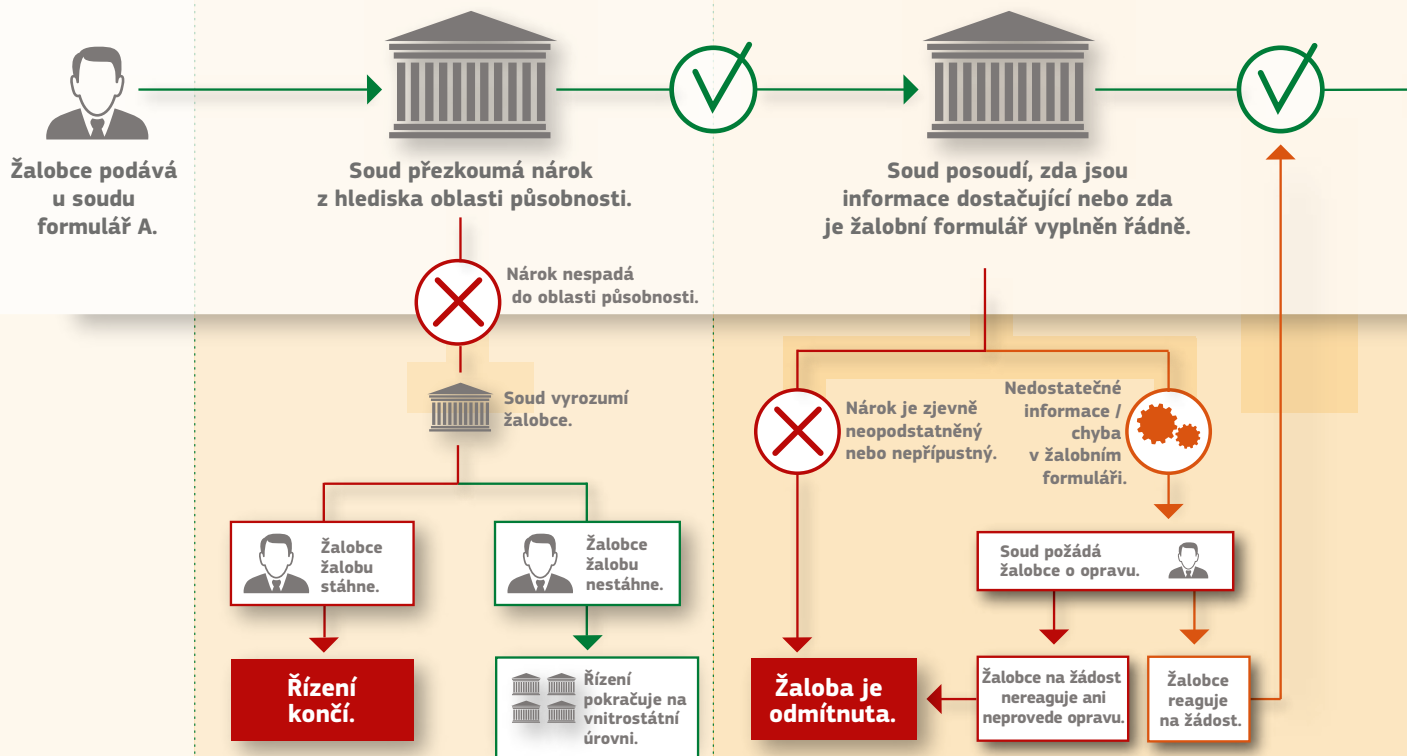
Strana, proti níž je výkon požadován, může soud nebo příslušný orgán v členském státě, v němž se usiluje o výkon, požádat, aby omezil nebo odložil vykonatelnost rozhodnutí nebo aby výkon podmínil složením jistoty, pokud:

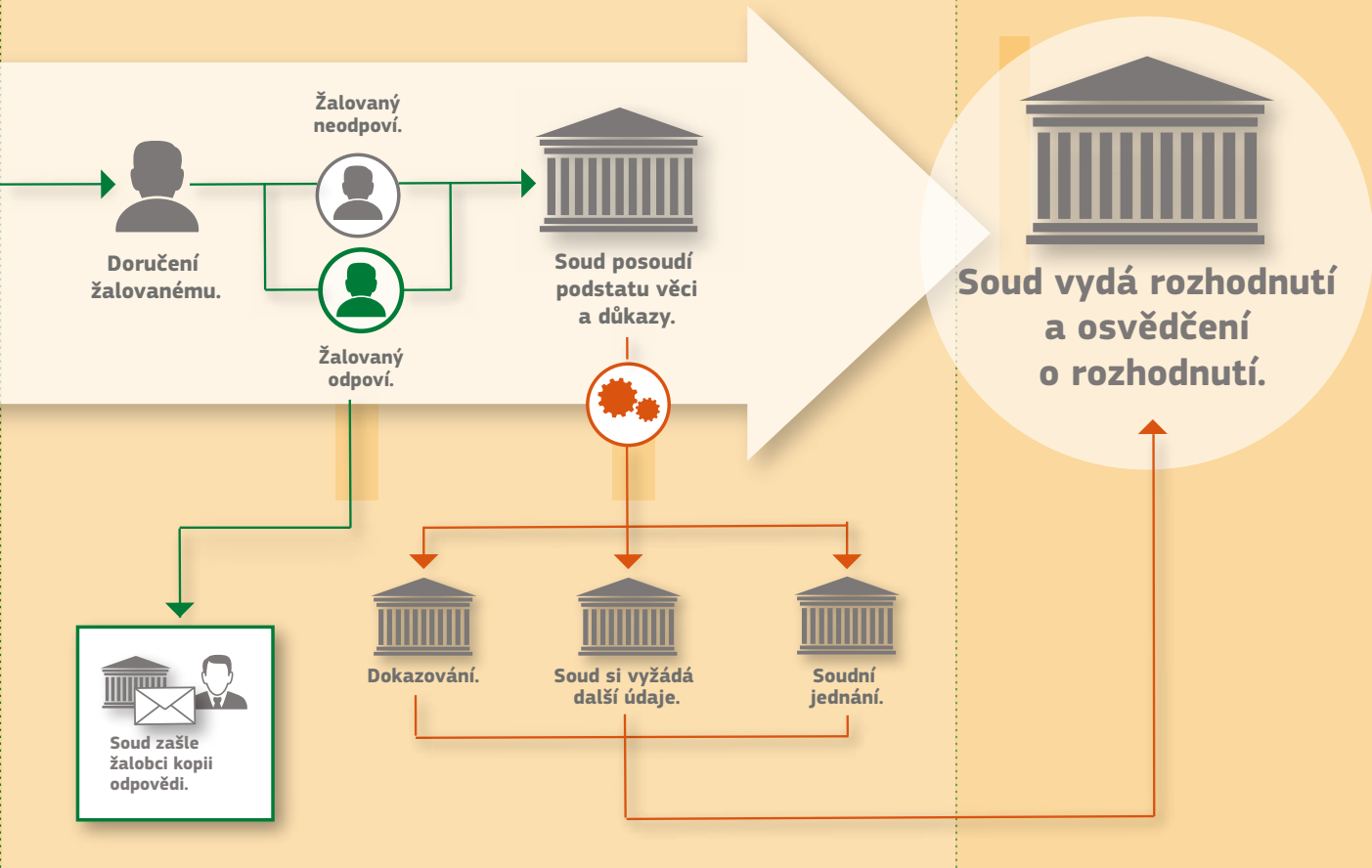
- strana napadla rozhodnutí vydané v rámci řízení, nebo
- trvá možnost takového napadení, či
- strana žádá o přezkum rozhodnutí.

Vývojový diagram pro použití řízení

Níže uvedený postupový diagram objasňuje základní kroky při podání žaloby podle řízení. Jeho cílem není podat úplný obraz o všech možných prvcích řízení ani znázorňovat aspekty, které jsou upraveny zejména vnitrostátním procesním právem členských států.

Řízení o **drobných nárocích**

Referenční materiál a odkazy

Portál evropské e-justice je jednotným vstupním bodem ke všem relevantním informacím o evropském řízení o drobných nárocích; odpovědnost za poskytování informací o evropském řízení o drobných nárocích sdílí členské státy a Evropská komise.

A) Formuláře, které je nutno použít v evropském řízení o drobných nárocích

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-177-cs.do

B) Národní informace o použití řízení, včetně příslušných soudů a dalších informací v souladu s článkem 25.

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-cs.do

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2421 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, a kterým se mění nařízení (ES) č. 1896/2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu.

PRINT	ISBN 978-92-76-08284-2	doi:10.2838/280155	DS-01-19-470-CS-C
PDF	ISBN 978-92-76-03909-9	doi:10.2838/5	DS-01-19-470-CS-N

V případě použití nebo reprodukce fotografií či dalších materiálů, na které se nevztahují autorská práva EU, je nutné žádat o svolení přímo vlastníka autorských práv.

Fotografie na titulní straně: © Shutterstock

Fotografie uvnitř: © Shutterstock

© Evropská unie, 2019

Reprodukce povolena pod podmínkou uvedení zdroje.

Navštivte portál e-Justice, kde najdete další informace o občanské spravedlnosti v EU:

<https://e-justice.europa.eu/home.do?plang=cs&action=home>

Sledujte nás

<https://www.facebook.com/EUJustice/>

https://twitter.com/EU_commission

Úřad pro publikace
Evropské unie

Evropská soudní síť pro
občanské a obchodní věci

